

ת"פ 54813/11/16 - מדינת ישראל נגד עמאד אבו מור, מחמד אבו סולב (עציר)- הובא, ע"י, מהדי אבו עדרה (עציר)- הובא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 54813-11-16 מדינת ישראל נ' אבו מור(עצור
בפיקוח) ואח'

בפני כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי ברזילי ועו"ד סיון צדיק המאשימה
נגד
1. עמאד אבו מור (עצור בפיקוח)
2. מחמד אבו סולב (עציר)- הובא ע"י שב"ס
3. מהדי אבו עדרה (עציר)- הובא ע"י שב"ס
ע"י ב"כ עו"ד אלעטאונה (גם בשם ב"כ הנאשמים
נאשם 2 עו"ד דרייגור)

גזר דין - לנאשמים 2 ו- 3

מבוא

1. נאשמים 1 - 3 הורשעו, לפי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, בשלושה אישומים,
בעבירות כדלקמן:

באישום הראשון - הורשעו הנאשמים בעבירה של התפרצות למקום מגורים בצוותא חדא, לפי סעיף 406(ב)
וסעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של גניבה בצוותא חדא, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף
29(ב) לחוק העונשין.

לפי האישום הראשון, ביום 15.11.16, בין השעות 00:00 ל-03:00, עת ישנו בני משפחת קרני בביתם ברחוב
הזית 25 במזכרת בתיה, פרצו הנאשמים בצוותא חדא לבית, בכך שנאשם 2 פתח באמצעות חפץ חד את חלון
המטבח, נכנס לבית ונטל רכוש, כשהוא מותיר אי סדר והרס. באותה העת, עמד נאשם 3 בסמוך לחלון שממנו
נכנס הנאשם, ואילו נאשם 1 המתין ברכב ששימש כרכב מילוט. הנאשמים גנבו מהבית מכשיר טלפון סמסונג
גלקסי, 4 כרטיסי אשראי, 500 ₪, 200\$, זלוטי פולני ויורו, וכן תכשיטים;

באישום השני - הורשעו הנאשמים בשתי עבירות של התפרצות למקום מגורים בצוותא חדא, לפי סעיף 406(ב)
וסעיף 29(ב) לחוק העונשין, ובשתי עבירות של גניבה בצוותא חדא, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 29(ב) לחוק
העונשין.

לפי האישום השני, בהמשך לאישום הראשון, ביום 15.11.16, בשעה 03:00 לערך, עת ישנו בני משפחת הרטמן
בביתם ברחוב מוהליבר 8 במזכרת בתיה, ובני משפחת חסין בביתם ברחוב מוהליבר 7 במזכרת בתיה, פרצו
הנאשמים בצוותא חדא לבתים. הנאשם 3 פתח את ויטרינת הסלון בכוח, ונטל ממשפחת הרטמן ארנק ובו

פנקס שיקים, כרטיסי אשראי, 200 ₪, מסמכים אישיים ומפתחות רכב. באותה העת, פתח נאשם 2 בכוח את שמשת חלון פינת האוכל בבית משפחת חסין, ונטל מבית תיק ובו מסמכים אישיים ו-100 ש"ח. באותה העת המתין נאשם 1 ברכב ששימש רכב מילוט. רק כאשר החלה האזעקה בבית משפחת הרטמן לפעול, עזבו הנאשמים את המקום;

באישום השלישי - הורשעו הנאשמים בעבירה של התפרצות למקום מגורים בצוותא חדא, לפי סעיף 406(ב) וסעיף 29(ב) לחוק העונשין, ובעבירה של גניבה בצוותא חדא, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין

לפי האישום השלישי, בהמשך לאישום השני, ביום 15.11.16, בשעה 04:00 לערך, פרצו הנאשמים בצוותא חדא לבית משפחת ערמון ברחוב הרימון 15 במזכרת בתיה. הנאשם 3 פתח בכוח באמצעות חפץ חד את חלון המטבח, נכנס לבית ונטל ממנו רכוש, בעוד נאשם 2 עומד בסמוך לחלון המטבח. המתלונן התעורר למשמע רעשים והבחין בנאשם 3, ומייד לאחר מכן עזבו הנאשמים את המקום. הנאשמים נטלו מהבית דרכונים, תיק ובו 2000 ₪, 1,000\$, 200 פאונד ו-350 יורו, וכן מעטפה ובה 1000 ₪. עוד נטלו 2 מחשבים, תכשיטים, 300 זלוטי, 3 כרטיסי אשראי, רישיונות ו-4 פלאפונים.

2. גזר הדין בעניינו של נאשם 1 נדחה, לצורך הגשת תסקיר משלים.

תסקירים וחוות דעת

3. בעניינו של נאשם 2 הוגש תסקיר מיום 22.10.17. לפי התסקיר, הנאשם בן 29, נשוי טרי ולו הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות רכוש, הצתה ונהיגה, ועל הנאשם הוטלו תקופות מאסר קודמות. הנאשם ביטא צער על מעשיו ומבקש לערוך שינוי, אולם לצד זאת נוטה להימשך להתנהלות שולית. הנאשם גם לא שולב בהליך טיפולי בתקופת המעצר. לאור החזרתיות שבעבירות, ובהיעדר הליך של שיקום, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש של מאסר.

4. גם בעניינו של נאשם 3 הוגש תסקיר מיום 22.10.17. לפי התסקיר, הנאשם בן 21, ולו שני תיקים קודמים בעבירות רכוש שהתנהלו בבית משפט לנוער. הנאשם לוקח אחריות על מעשיו והביע חרטה, ונטל חלק בקבוצות טיפוליות בהליך המעצר. לאור גילו הצעיר והודאתו המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן שבמסגרתו תיבנה לו תכנית טיפולית.

טענות הצדדים

5. באת כוח התביעה טענה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו ובטחונו האישי של הפרט ועל זכותו לפרטיות ולביטחון. לטענתה, מדובר בעבירות רכוש מהרף הגבוה ביותר, כאשר הפגיעה בחדירה לביתו של אדם ומבצרו פוגעת בתחושת הביטחון של הפרט.

6. עוד טענה באת כוח התביעה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שקשורות לביצוע העבירות: הנאשמים התפרצו לארבעה בתים; הנאשמים הגיעו לבתים באמצעות רכב, כשנאשם 1 נוהג ברכב ומשמש נהג מילוט בשל מוגבלותו; נאשם 2 נכנס לבתים 1 ו-3, ואילו נאשם 3 נכנס לבתים 2 ו-4, שהם כולם בתים סמוכים; הנאשמים גנבו רכוש עד להפעלת האזעקה שלא הרתיעה אותם; הנאשמים התפרצו לכל הבתים, עת בני הבית ישנים במקום. הנאשם 3 אף נכנס לחדרו של המתלונן ובנסיבות אלו עלול היה להיגרם גם נזק לנפש; הנאשמים גנבו רכוש רב; העבירות בוצעו בצוותא חדא, וכל הנאשמים

מעורבים בחלקים שווים בביצוע העבירות.

7. לטענת בא כוח התביעה, יש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אחד מהאישומים. עוד הוסיפה, כי לפי מדיניות הענישה הנהוגה, ונסיבות העניין, מתחם העונש ההולם, את העבירות בכל אחד מהאישומים, נע בין מאסר לתקופה של 16 חודשים ובין מאסר לתקופה של 36 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

8. בא כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

הנאשמים הודו במיוחס להם וחסכו זמן שיפוטי;

לחובתו של נאשם 2 עבר פלילי הכולל 5 הרשעות, לרבות בעבירות רכוש. על הנאשם הוטלו כבר תקופות מאסר קודמות; מהתסקיר עולה כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן. מכאן העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות העבירה ולהמלצתו, יש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה;

גם לחובתו של נאשם 3 עבר פלילי הכולל עבירות רכוש ומאסר על תנאי חב הפעלה לתקופה של 3 חודשים; מהתסקיר בעניינו עולה כי שולב בהליך של טיפול. עם זאת, עתרה שלא לאמץ המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות, וזאת משום שמדובר בעתירה מקלה בהתחשב במכלול הנסיבות.

9. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על כל אחד מהנאשמים בגין האישום הראשון מאסר לתקופה של 18 חודשים, בגין האישום השני מאסר לתקופה של 30 חודשים ובגין האישום השלישי מאסר לתקופה של 20 חודשים. סך הכל עתרה להטיל על כל אחד מהנאשמים מאסר לתקופה של 56 חודשים, להפעיל המאסר על תנאי במצטבר, ככל שישנו, ולהטיל עליהם גם קנס ופיצויים.

10. בא כוח הנאשם 2 עתר לקבוע מתחם עונש אחד בגין כל העבירות, וזאת משום שהעבירות בוצעו בסמיכות הן מבחינת הזמן והן מבחינת המקום ומכאן שמדובר באירוע אחד.

11. עוד טען בא כוח הנאשם 2, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות לביצוע העבירות: הנאשם 2 עמד מחוץ לבית ושימש כתצפיתן בלבד וזאת בשני אירועים; הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות הוא נזק לרכוש, אולם מכלול הרכוש נתפס והושב למתלוננים.

12. מכאן טען, כי לאור נסיבות העניין ומדיניות הפסיקה מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

13. עוד הוסיף וטען בא כוח הנאשם 2, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות ובכך חסך מזמנו היקר של בית המשפט; מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם צעיר וגדל בחברה עבריינית. עם זאת, חוסר האונים נובע מדלותה של המשפחה. שירות המבחן גם המליץ לבחון במסגרת המאסר את השתלבותו של הנאשם בטיפול. מכאן, כי הנאשם אמנם זקוק לטיפול ויש להקל עמו.

14. לטענת בא כוח הנאשם 2, גם אם יקבעו מספר מתחמים, אין לערוך צירוף אריתמטי של הענישה אלא יש לקבוע עונש אחד בגין כל העבירות. מכאן, כי בית המשפט מתבקש להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 18 חודשים בגין מכלול העבירות.

15. בא כוח הנאשם 3 הצטרף לטיעוני חבריו כי יש לקבוע מתחם אחד בגין כל העבירות. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון שלא היה תכנון מוקדם של העבירות, שבוצעו כולן בסמיכות זו לזו. הנאשם ביצע את

העבירות מתוך רצון לעשיית רווח קל ועל מנת להרגיש שייכות לקבוצה.

16. עוד טען בא כוח הנאשם 3 כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם צעיר, שזהו מעצרו הראשון; הנאשם במעצר מיום 15.11.16; הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו; לנאשם רקע אישי קשה כפי שעולה מהתסקיר; הנאשם פנה לגורמי הטיפול במעצר, החל בהליך של טיפול וביקש להשתקם, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן והחל ברכישת כלים לשיקום. שירות המבחן התרשם באופן חיובי מהנאשם והמליץ על הטלת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן לתקופה של שנה.
17. כן עתר שלא להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם משום שלטענתו העבירה בה הורשע שונה מהעבירה מושא התנאי. לחלופין, ביקש להטיל את התנאי בחופף לכל עונש שיוטל, או להאריך את התנאי.
18. בא כוח הנאשם 3 הוסיף וטען, כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, להסתפק בימי מעצרו ולהטיל על הנאשם 3 עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

19. כל האישומים בהם הורשעו הנאשמים ענינם במספר התפרצויות וגניבות שאירעו בלילה אחד וכחלק מתכנית עבריינית אחת. אמנם, קורבנות העבירה שונים מאישום לאישום. עם זאת, לאור מבחן הקשר ההדוק, השותפות של כל הנאשמים, וסמיכות הזמנים, יש לראות במכלול האישומים משום אירוע אחד ולקבוע מתחם עונש כולל אחד, שיש בו כדי לבטא את מכלול האישומים והעבירות.
20. כתוצאה מביצוען של עבירות ההתפרצות וגניבת הרכוש, בהן הורשעו הנאשמים, נפגעו הערכים החברתיים המוגנים של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו ושלווה נפשו. התפרצות לביתו של אדם יש בה כדי לגרום לצד הנזק הכלכליים, גם צער, עוגמת נפש, פגיעה בבטחון האישי ובפרטיותם של המתגוררים בבית (ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08); בש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10)).
21. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני - גבוה, וזאת לאור מספר ההתפרצויות, נסיבות ביצוע העבירות באישון לילה וכאשר בני הבית ישנים בביתם, והיקף הרכוש שנגנב. בקביעת הנזק הפוטנציאלי יש לקחת גם בחשבון, כי כניסת הנאשמים 2 ו-3 לביתם של המתלוננים בעודם ישנים, וכניסתו של נאשם 3 אף לחדרו של המתלונן, עשוי היה להסתיים באירוע אלים, לו היה מתעורר מי מבני המשפחה ומתעמת עם הנאשמים.
22. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם **עבירה אחת** של התפרצות לבית וגניבה בצוותא, בנסיבות העניין, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים (ע"פ 370/14 **סלפיתי נ' מדינת ישראל** (25.8.14)). במקרה אחר, בו הורשע הנאשם **בשתי עבירות** של התפרצות וגניבה, לא מצא בית המשפט העליון מקום להתערב, בערכאה שלישית, במתחם שנע בין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים (רע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14)). במקרה נוסף שבו הורשע נאשם **באירוע אחד** של התפרצות **ובאירוע נוסף** של ניסיון

התפרצות, לא מצא בית המשפט העליון להתערב, במתחם הנע בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 42 חודשים. למדיניות הענישה הכוללת **מספר עבירות** של התפרצות וגניבה מבית מגורים, ראו גם: עפ"ג (מרכז) 67180-01-17 **מדינת ישראל נ' אלטבאך** (13.6.17); עפ"ג (מרכז) 25183-10-16 **טומשצ'וק נ' מדינת ישראל** (1.1.17).

23. כאן המקום לציין, כי הוגשה פסיקה נוספת על ידי באי כוח הנאשמים, שעיקרה בנסיבות מקלות יותר, כמו למשל אירוע התפרצות אחד, עבירות ניסיון בלבד, עבירות רכוש שאין כוללות התפרצות לבתים, וכיוצא באלו. אין פסיקה זו יכולה לשמש לקביעת מתחם העונש ההולם את נסיבות העניין שלפניי.

24. עוד לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות הקשורות לביצוע העבירות, תוך אבחנה בין הנאשמים**: הנאשמים הגיעו לבתים באמצעות רכב, כשנאשם 1 נוהג ברכב. נאשם 1 שימש כנהג מילוט בשל מוגבלות ולא נכנס בעצמו לבתים; נאשם 2 נכנס לבתים 1 ו-3, ואילו נאשם 3 נכנס לבתים 2 ו-4, שהם כולם בתים סמוכים; הנאשמים גנבו רכוש עד להפעלת האזעקה שלא הרתיעה אותם; הנאשמים התפרצו לכל הבתים, עת בני הבית ישנים במקום. הנאשם 3 אף נכנס לחדרו של המתלונן; הנאשמים גנבו רכוש רב.

25. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות שביצעו הנאשמים 2 ו-3, בנסיבות העניין, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים ובין מאסר בפועל לתקופה של 44 חודשים. מתחם העונש כולל גם רכיבים כלכליים, שיש בהם כדי לבטא את הנזקים שנגרמו הנאשמים.

העונש ההולם בתוך המתחם

26. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות ביחס לנאשם 2:

לזכותו יש לציין כי הנאשם הודה במיוחס לו חסך זמן שיפוטי; מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם צעיר וגדל בחברה עבריינית ובמשפחה דלה. שירות המבחן המליץ לבחון במסגרת המאסר את השתלבותו של הנאשם בטיפול. עם זאת, הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, ולהערכת שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות העבירה; נאשם 2 נתון במעצר מיום 15.11.16; לחובתו של נאשם 2 עבר פלילי הכולל 5 הרשעות, לרבות בעבירות רכוש, שבגינן היה נתון במספר תקופות מאסר.

27. מירב הנסיבות בעניינו של נאשם 2 נוטות, אפוא, לכיוון המחמיר בתוך מתחם העונש ההולם. עם זאת, אין להטיל עליו עונש ברף הגבוה, בעיקר בשל הודאתו במיוחס לו ונסיבות חייו הקשות.

28. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות ביחס לנאשם 3:

גם לזכותו של נאשם 3 יש לציין את הודאתו וחיסכון בזמן שיפוטי; הנאשם צעיר, והוא נתון, לראשונה, במעצר מיום 15.11.16; מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייו הקשות; עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם החל בהליך טיפולי כבר במהלך מעצרו, ושיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. שירות המבחן התרשם באופן חיובי מהנאשם והמליץ על הטלת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן לתקופה של שנה; גם לחובתו של נאשם 3 עומד עברו הפלילי בעבירות רכוש, לרבות התפרצות למקום מגורים וגניבה שביצע בהיותו קטין.

29. הנסיבות בעניינו של נאשם 3 מצויות מעט מתחת למחצית מתחם העונש ההולם. מחד גיסא עומדת הודאתו, נסיבות חייו הקשות והירתמותו לטיפול, ומאידך גיסא עומד עברו הפלילי בעבירות

דומות. בנסיבות אלו, אין בידי להיעתר לעתירת שירות המבחן, המהווה חריגה משמעותית ממתחם העונש ההולם.

30. נגד נאשם 3 תלוי ועומד מאסר על תנאי מת"פ (רח') 11175-07-14 לתקופה של 3 חודשים. בא כוח הנאשם טען, כי אין תחולה לתנאי.

המאסר על תנאי הוטל על "כל אחת מהעבירות בהן הורשע". הנאשם הורשע בהליך שבו הוטל התנאי, בעבירות של החזקת נכס חשוד כגנוב והחזקת מכשירי פריצה, ולא בעבירות של גניבה והתפרצות. עם זאת, יש תחולה לתנאי, וזאת לאור ההלכה הפסוקה, שלפיה יש לבחון, בעת הפעלת התנאי, אם ההתנהגות הפלילית מקיימת את יסודות עבירת התנאי. הבחינה היא מהותית ולא טכנית ועניינה בקיום יסודות העבירה וההתנהגות שהתנאי נועד להרתיע (ע"פ 624/75 גלאגל נ' מדינת ישראל (25.2.76); ע"פ 1867/00 מדינת ישראל נ' גוטמן (27.6.00)). העבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב - שבה הורשע הנאשם בהליך שבו הוטל התנאי - נבלעת בתוך העבירה של גניבה שבה הורשע הנאשם בהליך שלפני, שהרי כחלק ממעשה הגניבה מחזיק הנאשם ברכוש גנוב מכאן, כי התנאי תלוי ועומד והוא חב הפעלה משביצע הנאשם מספר עבירות של התפרצות וגניבה. מצאתי לנכון להפעיל התנאי, חלקו בחופף וחלקו במצטבר בשל הודאתו של הנאשם וההליך הטיפולי שבו נטל חלק.

31. **לפיכך, אני גוזרת על נאשם 2 את העונשים הבאים:**

- א. מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים בגין הרשעתו בתיק זה, בניכוי ימי מעצרו מיום 15.11.16;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, למשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין, למשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ד. הנאשם ישלם למתלוננים פיצויים כדלקמן - עדי תביעה מספר 3 ו-5 יחדיו, פיצויים בסכום של ₪1,000; עדת תביעה 1, פיצויים בסכום של ₪1,000; עדת תביעה 2, פיצויים בסכום של ₪1,000; עדי תביעה 4 ו-6 יחדיו, פיצויים בסכום של ₪1,000. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים, החל מיום 1.2.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

32. **על נאשם 3 אני גוזרת את העונשים הבאים:**

- א. מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים בגין הרשעתו בתיק זה, בניכוי ימי מעצרו מיום 15.11.16;
- ב. אני מפעילה את המאסר על תנאי מת"פ (רח') 11175-07-14, לתקופה של 3 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 30 חודשים.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, למשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין, למשך 3 שנים מיום שחרורו;
- ה. הנאשם ישלם למתלוננים פיצויים כדלקמן - עדי תביעה מספר 3 ו-5 יחדיו, פיצויים בסכום של ₪1,000; עדת תביעה 1, פיצויים בסכום של ₪1,000; עדת תביעה 2, פיצויים בסכום של ₪1,000.

לפי; עדי תביעה 4 ו-6 יחדיו, פיצויים בסכום של 1,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים, החל מיום 1.2.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' שבט תשע"ח, 17 ינואר 2018, במעמד הצדדים.